

ת"פ (קריות) 11935-05-23 - מדינת ישראל נ' אליהו כהן

ת"פ (קריות) 11935-05-23 - מדינת ישראל נ' אליהו כהן

ת"פ (קריות) 11935-05-23

מדינת ישראל

נגד

אליהו כהן

בית משפט השלום בקריות

[12.08.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום (להלן: "התיק העיקרי")

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו שני אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1:

על פי עובדות אישום זה ביום 23.4.23 בסמוך לשעה 18:51 התפרץ הנאשם לרכבה של המתלוננת מתוצרת אאודי אשר חנה בסמוך לביתה בנהריה בכוונה לבצע גניבה באופן שפתח את דלת המושב הקדמי ימני של הרכב, שהיתה סגורה אך לא נעולה והכניס את ידו לתוך הרכב. הנסיבות אלה, נטל ונשא הנאשם מהמושב הקדמי ימני ברכב רכוש בדמות תיק שחור תוצרת "שאנל" בשווי 20,000 ₪ אשר הכיל ארנק תוצרת "לואי ויטון" ששווי 4,000 ₪, כסף מזומן בסך של 4,800 ₪, צ'קים על שם המתלוננת, תעודת זהות של המתלוננת, רישיון נהיגה, תעודת נכה השייכת לבתה של המתלוננת, כרטיס אשראי VISA ושלושה כרטיסי אשראי נוספים.

בהמשך למתואר ובאותן נסיבות, נסע הנאשם מהמקום באמצעות מונית לתחנת דלק פז עכו צפון הממוקמת על כביש ישן עכו נהריה, נכנס לחנות נוחות "YELLOW" ועשה שימוש בכרטיס החיוב בסמוך לשעה 19:16 בכך שרכש 7 קופסאות סיגריות בסך של 266.10 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413 ד (א) לחוק העונשין, שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות - עבירה לפי סעיף 40 (ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019 (להלן: "חוק שירותי תשלום").

אישום מספר 2:

2. על פי עובדות אישום זה ביום 27.4.23 בסמוך לשעה 18:55 בבית העסק סופר פארם, סניף מרכז ביג רגבה בנהריה הנאשם נטל ונשא שני בשמים בשווי כולל בסך של 794 ₪ באופן שנטל את הרכוש מהמדף בחנות, הכניסו לתוך שקית אדומה שהיתה בחזקתו, עבר קו קופות מבלי לשלם ויצא מהחנות כשהרכוש באמתחתו. בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירת גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
- ת"פ 24-02-24908 - במ/1 (להלן: "תיק הצירוף")
3. הנאשם הודה וצירף תיק נוסף והורשע בעבירות של גניבה (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, החזקת נכס החשוד כגנוב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.
4. על פי עובדות כתב האישום ביום 25.4.23 בסמוך לשעה 15:30 בבית העסק "טיב טעם" נשא ונטל הנאשם רכוש בדמות 4 בקבוקי קוניאק בסך כולל של 999.60 ₪ אותם הכניס לשקית לבנה אטומה וחצה קו קופות מבלי לשלם בגין הרכוש.
5. ביום 26.4.23 בסמוך לשעה 18:50 בבית העסק "טיב טעם", נשא ונטל הנאשם רכוש בדמות 3 בקבוקי קוניאק בסך של 719.70 ₪ אותם הכניס לשקית לבנה אטומה ולתיק גב עמם הגיע לבית העסק, יצא את בית העסק וחצה קו קופות מבלי לשלם בגין הרכוש.
6. ביום 26.4.23 בסמוך לשעה 17:42 בבית העסק "מגה ספורט" נשא ונטל הנאשם רכוש בדמות נעלי ספורט תוצרת "נייקי" בסך כולל של 389.90 ₪ אותם הכניס לשקית לבנה אטומה עמה הגיע לבית העסק, יצא את בית העסק וחצה קו קופות מבלי לשלם בגין הרכוש. במעמד זה, החזיק הנאשם בתיק הגב שלו בפטיש, סכין יפנית, מסכת סקי וכן בדרכון על שם 0 יצחק דדון ותעודת זהות של שם לוטם שלייפר החשודים כגנובים והנאשם לא נותן הסבר המניח את הדעת להחזקתם.
7. ביום 13.9.23 הנאשם שוחרר במסגרת הליך התיק העיקרי לקהילה טיפולית "רטורנו" ושולב בהליך טיפולי. כמו כן התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב. תסקירי שירות המבחן

8. לתיק בית המשפט הוגשו שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם. מהתסקירים עלה כי לחובתו של הנאשם הרשעות קולדמות בעבירות סמים, אלימות, רכוש ומרמה כמו כן עומדים לחובתו שני עונשי מאסרים על תנאי. שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם לאורך חייו גילה תלות בחומרים ממכרים מסוגים שונים לצד התמודדות עם קשיים רגשיים אישיים ומשפחתיים. שירות המבחן התרשם מקיומם של גורמי סיכון לחזרה לדפוסי צריכת חומרים ממכרים. הצוות המקצועי של הקהילה דיווח כי הנאשם מתקדם בהליך הטיפול ולראשונה מזה שנים מצליח להתמיד בהליך הטיפול. ביום 26.5.24 הוגש תסקיר אחרון של שירות המבחן. בתסקיר שירות המבחן ציין כי לקראת סיום ההליך הטיפול התקיימה וועדת מעקב. הנאשם כך נטען הצליח לעמוד במטרות הטיפוליות שהציב לעצמו עם קליטתו בקהילה. לאחרונה כך נטען הנאשם השתלב בהוסטל בבית שמש ובתעסוקה האזור, שומר על קשר רציף עם עו"ס הקהילה וצוות המדריכים, מגיע לשיחות כנדרש ועומד הנהלים הנדרשים ממנו בהתאם לשלב הטיפול בו הוא נמצא. מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי לא נפתחו בעניינו תיקים פלייליים חדשים. לאור האור, שירות המבחן ממליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן סמים טהור לתקופה של 24 חודשים לצורך המשך השתתפותו בהליך השיקומי בהוסטל ולאחר מכן בכל תכנית טיפולית שתוכן עבורו על ידי גורמי הטיפול, זאת לצד הארכת המאסרים המותנים שעומדים ותלויים כנגדו.
- טיעוני הצדדים לעונש
9. הצדדים שניהם טענו לאמץ את המלצת שירות המבחן וזאת לאור האמור בתסקיר וכן הסכימו הצדדים להארכת עונשי המאסר על תנאי.
10. הנאשם בדברו הודה על ההזדמנות שניתנה לו ואמר שהוא מרגיש כי הוא חי מחדש וקיבל את כל הכלים להתמודד ולצאת לדרך חדשה.
- דין והכרעה
11. כאמור, הצדדים הגיעו להסכמות לפיהן יוטל על הנאשם צו מבחן וכן עונשי המאסר על תנאי שלחובתו יוארכו לתקופה נוספת. אין צורך להכביר במילים כי הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים בצוקה משמעותית הן בתיק העיקרי והן בתיק הצירוף. מתחם העונש ההולם בנסיבות התיקים והעבירות בהן הורשע הנאשם מתחם ממספר חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.
12. בעניינו של הנאשם ובהסכמת הצדדים ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. הנאשם עבר כבר כברת דרך בהליך הטיפול והשיג הישגים משמעותיים ועל כן אני נעתרת להמלצת שירות המבחן במלואה. לחובתו של הנאשם שני עונשי מאסר על תנאי להפעלה.
13. סעיף 56(א)(לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

14. עונש של מאסר על תנאי משמש כמנגנון הרתעה שנועד להזהיר את הנאשם מפני חזרה על מעשים אסורים. כאשר עונש זה אינו מונע מהנאשם חזרה על העבירה הרי שיש להפעיל את הרכיב העונשי של המאסר המותנה במלואו (רע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.9.2009)) וכן רע"פ 9016/14 אבו זהרה נ' מדינת ישראל (11.2.2015)). יחד עם זאת כאמור סעיף 56 לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי, אם שוכנע שבנסיבות התיק לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי ומטעמים שיירשמו. הארכת עונש מאסר על תנאי מהווה חריג לכלל ובית המשפט יעשה שימוש רק במקרים שבהם יהיה משום אי צדק בהפעלת העונש. בית המשפט העליון בפסיקתו קבע "במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (ראו רע"פ 4902/14 בן צבאן נ' מדינת ישראל, (16.07.14)). בענייננו כאמור לחובתו של הנאשם שני עונשי מאסר על תנאי. לאור מאמצי השיקום והישגיו של הנאשם בטיפול ובהסכמת הצדדים הפעלת עונשי המאסר בפועל והשתת עונש מאסר לא יהיה מוצדק. ההליך השיקומי והמשמעות של הטלת מאסר לאחר תהליך זה, מביאים למסקנה כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסרים המותנים וכי יש להורות על הארכתם, בהתאם להוראת סעיף 56(א) לחוק העונשין.

15. לאור האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
אני מורה על הארכת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 20392-07-20 בן 4 חודשים לתקופה נוספת של שנתיים.

אני מורה על הארכת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 20392-07-20 בן 6 חודשים וזאת לתקופה של שנתיים.

ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 24 חודשים במסגרתו יהיה הנאשם נתון בפיקוח שירות המבחן. הובהר בשפה פשוטה וברורה לנאשם כי עליו לבצע את הצו ולשתף פעולה עם שירות המבחן שכן אם לא כן, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולדון בתיק זה בשנית.

ניתן בזאת צו להשמדת הסכין בתיק הצירוף בתום תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' אב תשפ"ד, 12 אוגוסט 2024, בנוכחות הצדדים.